

Kardelen

— beyhan ilhan · 06 Mart 2014

Her gün biraz daha yaklaşıyorum
Sana
Oysa sen her gün biraz daha uzaklaşıyorsun
Benden
Neler hissedip yaşıyorsun bilmiyorum ama
Sendeki ben için
Oysa ben ne savaşlar veriyorum
Sendeki benle.
Acımasız oluyorum
Kendime
Milyonlar kez soruyorum kendime neden sen
Bilmiyorum
Yazıyorsun ya,
Bana benden uzak dur diye
Ve ekliyorsun yazılarına
Küle dönüşürsün üzülsün, canın yanar diye
Anlam kazanmıyor yazdıkların bende
Neden
Bu kadar sendelemek
Hiç düşündün mü karda açan kardelenleri
Çekingen ve ürkek olsalardı
Hiç açmazlardı
Açmadan ölürlerd
Dağın en sessiz en ıssız doruklarında
Karı delip çiçek acan kardelen çiçeği, değil mi?
Sen de çık zırhından artık
Tükeniyorum yavaş yavaş
Bende ne sabır nede zaman kaldı
Gönlüne ek kardelen tohumunu.
Ve mücadele et, orada kardelen yeşersin
Sevginle büyüt kışta açan çiçeği
Bırak ömrü kısa olsun
Doruğunda mutluluk varsa
Ben ordayım seninle hoşçakal.

sustum